

برگزاری شورای عالی کار در هفته جاری

نشست ششورای عالی کار که از ۲۳ تیر ماه وبه دلیل مخالفت سرپرست قبلی وزارت کار برگزار شده بود، به درخواست نمایندگان کارگری قرار است سه‌شنبه هفته جاری برگزار شود. به گزارش فارس، در پی کاهش قدرت خرید کارگران بعد از گرانی‌های اخیر، نمایندگان کارگری عضو شورای عالی کار درخواست برگزاری نشست فوق‌العاده شورای عالی کار برای ترمیم قدرت خرید کارگران را به وزارت کار داده بودند اما این نشست بعد از ۴ ماه معطلی بالاخره قرار است با وعده شریعتمداری، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی این هفته برگزار شود. البته وعده وزیر، برگزاری نشست در هفته گذشته بود اما به هر حال گفته می‌شود قرار است این هفته روز سه‌شنبه دولت‌وشرکای اجتماعی‌اش بر سر ترمیم قدرت خرید کارگران بر سر میز مذاکره بروند. علی‌حدایی، نماینده کارگران در شورای عالی کار اعلام کرد پیرو پیگیری‌های صورت گرفته و آخرین خبر از منبع موقت، جلسه شورای عالی کار با موضوع ترمیم قدرت خرید کارگران در روز سه‌شنبه برگزار می‌شود. ششریعتمداری دو هفته قبل، در نشست خود با نمایندگان کارگری و کارفرمایی در نخستین روز کاری‌اش در وزارت کار اعلام کرد: هفته آینده شورای عالی کار درباره بهبود معیشت کارگران تشکیل جلسه می‌دهد.

■ ■ ■

پرداختی بیمه از کارافتادگان کمتر از ۱۰ سال است

براساس اعلام دفتر آمار و محاسبات اقتصادی واجتماعی سازمان تامین اجتماعی، تا پایان سال ۹۶ تعداد از کارافتادگان (کلی و جزئی) ۱۳۸ هزار و ۲۵۹ نفر است که میانگین سابقه پرداختی حق بیمه آنان ۹،۹ سال است.

به گزارش فارس ،از مجموع از کارافتادگان این سازمان تا پایان سال گذشته، ۱۲۹ هزار و ۱۷۹ نفر در دهه‌ستند که میانگین سابقه پرداخت حق بیمه آنان ۱۰ سال است. همچنین از کارافتادگان زن در همین مدت ۹ هزار و ۸۰ نفر هستند که میانگین سابقه پرداخت حق بیمه آنان ۸،۵ سال است.

تحلیل دفتر آمار و محاسبات اقتصادی واجتماعی سازمان تامین اجتماعی نشان می‌دهد در میان رده‌های سابقه از کارافتادگان، بیشترین فراوانی مربوط به سوابق ۵ تا ۹ سال است که ۳۰ درصد از کارافتادگان را شامل می‌شودو فراوانی از کارافتادگان تنها در سوابق کمتر از ۵ سال نسبت به سال گذشته با ثبات نسبی روبرو بوده و در سایر رده‌های سنی، افزایش داشته‌است.

تامین اجتماعی خوزستان بیشترین تعداد از کارافتاده را پوشش داده و رده سابقه ۵ تا ۹ سال در این اداره کل دارای بیشترین تعداد در میان گروه‌های سنی است طوری که ۱۶ درصد بازنستگان این اداره کل را شامل می‌شود.

■ ■ ■

نایب رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی:

ترمیم دستمزد کارگران با جدیت دنبال شود

نایب رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران با اشاره به کاهش ۶۵درصدی قدرت خرید کارگران، ابراز امیدواری کرد، موضوع ترمیم دستمزد کارگران در اولین جلسه شورای عالی کار با جدیت دنبال شود.

ناصر چمنی در گفت‌وگو با ایسنا درباره برگزاری جلسه شورای عالی کار در هفته جاری گفت: به‌رغم آن که دعو تنامه‌های رسمی شورای عالی کار تاکنون به دست ما نرسیده، ولی پیامک حضور در روز سه‌شنبه این هفته به ما رسال شده‌است که ما آن را به عنوان دعو تنامه تلقی می‌کنیم و در جلسه حاضر خواهیم شد. وی افزود: البته دستور کار جلسه شورا ارتباطی به بحث دستمزد نداشت که نسبت به آن اعتراض کردیم و معتقدیم در شرایط کنونی، مسائل اقتصادی روز و تاثیر آن بر بازار کار ارتباطی به سفره خانوارهای کارگری و معیشت عقب‌افتاده کارگران ندارد.

نایب رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران با بیان این که در حال حاضر کارگران ۶۵درصد قدرت خرید خود را از دست داده‌اند، ابراز امیدواری کرد وزیر کار به وعده‌هایی که برای بهبود معیشت و حفظ امنیت شغلی کارگران داده است، عمل کند.

چمنی تاکید کرد: آقای ششریعتمداری در مجلس اعلام کرد که برای معیشت و دستمزد کارگران برنامه دارد و ما همم با صحبت‌هایی که در اولین دیدار خود با کارگران و کارفرمایان داشتند نسبت به وعده‌های ایشان دلگرم شدیم و امیدواریم که به آنچه وعده داده پایبند باشد.

برشی از یک زندگی در تهران

کفن و دفن قرضی کارگر مهاجری که «غم نان» داشت

نسرین هزاره مقدم

«سارا عباسی» اصالتاً

افغانستانی ست اما در ایران کارت اقامت دارد، بنابراین «قانونی» محسوب می‌شود؛ مهاجر قانونی. هم خودش و هم هشت خواهر و یک برادرش در ایران به دنیا آمده‌اند، با این حال، او به عنوان یک جوان بیست و چندساله، از آنچه حداقل‌های زندگی ست، محروم است. فقط تا پنجم دبستان درس خوانده، شغل مناسب و دفتر چه بیمه ندارد، یعنی اصلاً هیچ شغلی ندارد و این روزها روزگار بسیار سختی را می‌گذراند. روزگار سختی که با بیماری ناگهانی و مرگ ناراحت‌کننده پدرش گره خورده‌است.

این روزها برای «سارا» سخت است چون اگر فعالان اجتماعی و انسان‌های مهربان و خیر نبودند، جنازه پدرش را بیمارستان تحویل نمی‌داد و نمی‌توانستند حتی یک مراسم تشییع جنازه خیلی ساده، به قول خودش یک «تشییع جنازه کارگری» برایش ردیف کنند.

زندگی و مرگ پدر سارا، بیش از حد با «غم نان» عجین بود. پدر سارا سال‌ها نان خشک جمع می‌کرد و با همین شغل، زندگی را نصف و نیمه‌داره می‌کرد. چند وقت قبل، سخته مغزی کرد و در یکی از بیمارستان‌های دولتی بستری‌اش کردند. پزشکان تشخیص دادند که باید جراحی روی مغز انجام شود، جراحی که هزینه‌اش برای یک

کارگر مهاجر بدون دفتر چه بیمه کم نیست. قبل از جراحی با قرض از فامیل و دوستان توانستند یک و نیم میلیون تومان به حساب بیمارستان واریز کنند. چند روز بعد از عمل، پدر در بیهوشی از دنیا می‌رود. از روز مرگ پدر، دلپهره‌های سارا و خواهرانش شروع می‌شود؛ آیا پدر مرده را از بیمارستان مرخص می‌کنند؟ آیا اجازه می‌دهند که خانواده محزون و داغدار عباسی، جنازه پدرشان را با خود ببرند؟

چهارشنبه، دوم آبان ماه، سارا مضطرب و غمگین بود. آشفنگی در لحن صدایش هوید بود و تقاضا داشت که هر کسی که می‌تواند کمک کند: «امروز صبح، همه فامیل تو خونه ما جمع هستند ولی جنازه نداریم که تشییع کنیم. ابرو برای ما نمانده توی فامیل. بیمارستان تهدید کرده اگه تا شنبه پول به حساب واریز نکنین جنازه را تحویل شهرداری می‌دیم تا خودشون بی‌نام و نشان دفن کنند».

بیمارستان دولتی، از خانواده عباسی ۸ میلیون تومان پول طلب می‌کنند، هم باقیمانده هزینه عمل جراحی و هم پول تختی که پدر سارا در روزهای بستری بودن اشغال کرده و هم مبلغی بابت داروهای که او مصرف کرده است. تامین این میزان پول برای سارا و خانواده‌اش را راحت‌نیست اما خوشبختانه خیلی‌ها به کمکش می‌آیند و حداقل، آبرویشان حفظ می‌شود. دوستان و آشنایان و فعالان اجتماعی، پول روی هم می‌گذارند و پیکر بی‌جان پدر سارا

گزارش

گزارش مرکز آمار نشان داد:

سبقت گرفتن سرعت رشد بیکاری از رشد اشتغال

تغییرات یک‌ساله شاخص‌های عمده بازار کار به استناد جداول آماری مرکز آمار ایران نشان می‌دهد، جمعیت مشارکت اقتصادی کشور به عنوان یکی از شاخص‌های مهم و تاثیرگذار در نرخ اشتغال و بیکاری، بارشده مواجه بوده که این افزایش، سیگنال مثبتی به بازار کار است چرا که رشد «شاخص فعال اقتصادی» به معنای افزایش مجموع جمعیت شاغل و بیکار کشور بوده و تمایل افراد برای ورود به بازار کار و فعالیت اقتصادی است. به گزارش مهر، بر این اساس، جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر کشور که در طبق تعاریف آماری در سن کار قرار دارند، در تابستان امسال با افزایش حدود ۷۶۰ هزار نفری نسبت به تابستان سال گذشته، به ۶۶ میلیون و ۷۷۷ هزار و ۶۰۰ نفر رسیده‌است. هرچند این میزان از جمعیت کشور در سن کار قرار دارند اما لزوما همه این افراد «نه شاغل هستند و تمایلی برای ورود به بازار کار ندارند». این گروه از افراد در جمعیت «غیر فعال اقتصادی» قرار می‌گیرند که به دلایل مختلف از جمله داشتن درآمدهای

کار مهاجر، به‌خصوص در اشتغال بخش ساختمان، مدت‌هاست که مشکل‌ساز شده‌است.

امادر هر حال، اینکه یک خانواده پر جمعیت مهاجر نتوانند هزینه‌های زندگی خود را با کار شایسته تامین کنند، خود معضلات و آسیب‌های اجتماعی بسیاری را سبب می‌شود. کمترین این آسیب‌ها، «محرومیت از تحصیل» فرزند ان مهاجر و اضافه شدن آنها به چرخه اقتصاد غیررسمی ست. بالا بودن هزینه‌های درمان برای مهاجران نیز مزید بر علت شده‌است. این گرانی موجب می‌شود فرزندان والدین بیمار، به مشاغل سیاه و خیابانی روی بیاورند.

خود مسئولان و برنامه‌ریزان به گرانی هزینه‌های درمانی مهاجران اذعان دارند. در بهمن ماه ۹۶، عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس، از خیرین درخواست کرد بخشی از هزینه‌های درمان اتباع بیگانه را برعهده بگیرند تا از آسیب‌های اجتماعی جلوگیری شود. همایون هاشمی در عین حال تصریح کرد وزارت بهداشت باید به «تکلیف انسانی» خود در قبال خدمات‌رسانی به اتباع خارجی عمل کند.

ولی گویا وقتی پدر سارا بیهوش و در حال احتضار روی تخت بیمارستان افتاده بود، کسی به فکر این «تکلیف انسانی» نبوده‌است. گویا برای هیچ‌کس مهم نبوده که نه کودک بی‌سرپرست مهاجر، نگران جنازه پدر هستند، نگران اینکه چه بر سر پیکر بیجان این عزیز در گذشته می‌آید...

سارا قرار است بعد از این در کارگاه‌های مرکز توانمندسازی «آوای ماندگار دروازه‌غار» مشغول به کار شود. سارا هم معرق کاری بلد است و هم خیاطی، به همین دلیل علی‌اکبر اسماعیل پور، مدیر مرکز توانمندسازی دروازه‌غار معتقد است که سارا می‌تواند در کارگاه‌های این مرکز که مخصوص زنان آسیب‌پذیر است، کار کند و بخشی از هزینه‌های زندگی، فقط بخشی را تامین کند.

اسماعیل پور اما از شرایط سارا و امثال او انتقاد دارد. او که زنان بسیاری را در محله دروازه‌غار و محلات فرودست دیگر در کلاتشهر تهران با شرایط مشابه سارا سراغ دارد، می‌گوید: افغانستانی‌ها در ایران متأسفانه از حداقل‌های رفاه و تامین اجتماعی بر خوردار نیستند. به‌رغم اینکه مهاجران افغانستانی نیروی اصلی کار در بخش‌های ساختمان،

پدر سارا با وجود داشتن حق اشتغال، کارگر موقتی و روز مزد بود. ماهی کمتر از یک میلیون تومان در آمد و بیمه هم نداشت. سارا می‌گوید نتوانستیم هزینه بیمه سلامت را بپردازیم و هیچ کدام دفتر چه بیمه نداریم. مادر هم مر یض است. با بد هر ماه پول دارو بدهد، آن هم بدون دفتر چه و بانرخ آزاد

کشاورزی، باز یافت زباله، فضای سبز و باربری هستند، هیچ‌گاه از بیمه و خدمات این چنینی بر خوردار نبوده‌اند. تعرفه ویزیت و جراحی و بستری آنها هم در مقایسه با هزینه آزاد ایرانی‌ها بسیار بالاست و اغلب مراجعان ما که درخواست کمک دارند، زنان خودسرپرست یابی سرپرستی با صبه مهاجرتی هستند که سرپرست خانوار بیمار و بستری در خانه دارند که به علت عدم توانایی در پرداخت هزینه، از کار افتاده می‌شوند یا در بدترین حالت جان می‌سپارند و به همین دلیل بخشی از بار تامین در آمد خانوارها بر عهده کودکان این تنوع خانواده‌ها می‌افتد و لاجرم این کودکان به ناچار از چرخه تحصیل خارج می‌شوند.

اسماعیل پور معتقد است: خروج از چرخه تحصیل همان و در افتادن در دام آسیب‌ها و معضلات اجتماعی همان. این فعال مدنی می‌گوید: به‌خاطر خودمان هم که شده، درست نیست اجازه‌دهیم عدم بور خور داری مهاجران از خدمات درمانی و بهداشتی، بازار مشاغل سیاه را گسترش دهد. اگر به فکر مبارزه با آسیب‌های اجتماعی و جلوگیری از گسترش این آسیب‌ها هستیم، اولین اصل مدنیت این است که مهاجران قانونی را از کمترین میزان حق و حقوق شهروندی بهره‌مند کنیم.

سارا اولین روز بعد از تشییع جنازه پدر، در عین عزادار بودن و غم از دست دادن عزیز، خوشحال است، خوشحال است که نگذاشته پدرش را شهرداری تهران ببرد و در یک گور بی‌نشان دفن کند اما خودش هم می‌داند این «خوشحالی» بیش از یک دم نمی‌پاید: کاش خواهر هایم می‌توانستند درس بخوانند. می‌تسم هیولای بدبختی بیش از این بر سرمان آوار شود...

خدمات مشغول به کار هستند که این میزان، تقریباً بدون تغییر مانده و فقط ۰،۱ درصد نسبت به تابستان سال گذشته افزایش داشته است. پس از بخش خدمات، فعالیت‌های مرتبط با بخش صنعت با سهم ۳۱،۶ درصدی بیشترین جمعیت شاغل کشور را به خود اختصاص می‌دهد به این ترتیب که ۳۱،۶ درصد از جمعیت شاغل کشور معادل ۷ میلیون و ۵۶۲ هزار نفر در فعالیت‌های صنعتی شاغل هستند. در بخش کشاورزی نیز، ۴ میلیون و ۵۲۵ هزار و ۷۰۰ نفر شاغل هستند که ۱۸،۹ درصد از جمعیت شاغل را شامل می‌شود. این میزان در تابستان سال گذشته نیز ۱۸،۹ درصد بوده‌است.

را تشکیل می‌دهند که ۰،۱ درصد در تابستان امسال نسبت به تابستان سال گذشته، رشد را نشان می‌دهد. همچنین جمعیت شاغل فارغ‌التحصیل ۲۳،۸ درصد از کل جمعیت شاغل را به خود اختصاص می‌دهد که این سهم در تابستان سال گذشته ۲۱،۱ درصد بوده‌است. بنابراین سرعت رشد اشتغال فارغ‌التحصیلان نسبت جمعیت بیکاران فارغ‌التحصیل بیشتر بوده‌است.

همچنین بررسی شاخص سهم اشتغال افراد در عمده فعالیت‌های اقتصادی حاکی از آن است که ۴۹،۵ درصد جمعیت شاغل کشور معادل ۱۱ میلیون و ۸۵۶ هزار و ۵۷۹ نفر در فعالیت‌های اقتصادی مرتبط با بخش

اگر به فکر مبارزه با آسیب‌های اجتماعی و جلوگیری از گسترش این آسیب‌ها هستیم، اولین اصل مدنیت این است که مهاجران قانونی را از کمترین میزان حق و حقوق شهروندی بهره‌مند کنیم

دست فروشی علم می‌کنند، مردم رادر خیابان وزن می‌کنند و خلاصه سعی می‌کنند هر جور شده به اندازه بخور و نمیر، روزی حلال کسب کنند و شب که به خانه یا همان زیرزمین در هفده شهر پور تهران بازمی‌گردند، دست خالی نباشند.

سارا، دختر بیست و چندساله مهاجر، نمونه‌ای از مهاجران بی‌سرانجامی ست که در چنبره سیاست‌گذاری‌های متناقض گرفتار آمده‌اند، سیاست‌گذاری‌هایی که از یک طرف «مهاجران» را می‌پذیرد و از طرف دیگر، فرصت اشتغال برای آنها فراهم نمی‌کند. اشتغال مهاجران، حتی مهاجران قانونی، ضعف‌ها و کاستی‌های بسیار دارد. در بسیاری از مشاغل، کارگران مهاجر با کمتر از حداقل دستمزد قانونی، مشغول به کار می‌شوند. این مساله، هم زندگی خود و خانواده‌شان را با هزار مصیبت روبرو می‌کند و هم کار را برای کارگران ایرانی سخت‌تر می‌سازد. بحث ارزانی نیروی

دست فروشی علم می‌کنند، مردم رادر

را از بیمارستان بیرون می‌آورند. «سارا» نفسی از سر آسودگی می‌کشد اما این آسودگی خیلی «موقت» است و شاید فقط یک روز یا حتی کمتر دوام بیاورد... شنبه، پنجم آبان ماه صدای سارا عزادار است، عزاداری که آرام آرام شیون می‌کند و از صمیم قلسب آرزو دارد که روزی برسد که گردش روزگار تا این حد ناملایم و نامهربان نباشد: «آن‌طور که می‌خواستیم پدر رو بدرقه نکردیم چون هزینه بیمارستان خیلی زیاد بود. به مقدار از آشنایان و دوستان جمع کردیم و بقیه رو کارت گرو گذاشتیم تا تونستیم از بیمارستان بیاریمش بیرون. هزینه‌های دارو و درمان ما که اتباع مهاجر هستیم از ایرانی‌ها گران‌تر است. کلی قرض بالا آوردیم تا توانستیم پدر را راهی خانه‌ای بدی کنیم. حالا ما ماندیم و کلی بدهی و بیکاری و بی‌پولی».

پدر سارا با وجود داشتن حق اشتغال، کارگر موقتی و روز مزد بود. ماهی کمتر از یک میلیون تومان در آمد و حتی بیمه هم نداشت. سارا می‌گوید حتی نتوانستیم هزینه بیمه سلامت را بپردازیم، در نتیجه هیچ کدام ما دفتر چه بیمه نداریم، مادر هم مریض است. باید هر ماه پول دارو بدهد، آن هم بدون دفتر چه و بانرخ آزاد...

دو تا از خواهرانش روانه خانه بخت شده‌اند اما بقیه به همراه سارا و برادر کوچکش مجبورند کار کنند، البته کاری که فقط اسمش «کار» است و در عمل به جز زحمت و بیگاری بدون درآمد نیست. خیاطی می‌کنند، بساط

دست فروشی علم می‌کنند، مردم رادر

نسبت به اشتغال حرکت کرده است. به این ترتیب، جمعیت شاغل در تابستان امسال نسبت به تابستان سال گذشته ۱۵۸ هزار و ۱۲۲ نفر افزایش و جمعیت بیکار نیز در این بازه ۲۳۷ هزار و ۳۰۱ نفر رشد داشته است. به همین دلیل، به‌رغم افزایش جمعیت اشتغال در کشور، اما نرخ بیکاری همچنان سیر صعودی دارد و ۰،۷ درصد نسبت به تابستان ۹۶ رشد داشته‌است.

در گروه جمعیت بیکاران، یک میلیون و ۷۷۳ هزار و ۱۵۴ نفر در گروه سنی ۱۵ تا ۲۹ سال قرار دارند. حدود یک میلیون و ۲۱۳ هزار و ۴۰۰ نفر از جمعیت بیکار کشور از فارغ‌التحصیلان دانشگاهی کشور هستند که این میزان در تابستان سال گذشته، یک میلیون و ۲۱۷ هزار و ۱۲۳ نفر بوده است، بنابراین جمعیت بیکار فارغ‌التحصیل کشور طی یک سال گذشته حدود ۹۶ هزار و ۲۷۰ نفر رشد داشته‌است.

در حال حاضر، بیکاران فارغ‌التحصیلان کشور، ۳۹،۵ درصد از کل جمعیت بیکار کشور